

ABONY

Társadalmi, ipari, kereskedelmi és közgazdasági lap.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egészévre	8 korona
Fél évre	4 korona
Negyedévre	2 korona
Egyes szám ára 16 fillér.	

Felelős szerkesztő

TEMESKÖZY GERZSON

Kiadótulajdonos

SZERDAHELYI JÁNOS

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint előfizetési és hirdetési díjak közvetlen a kiadóhivatalhoz küldendőek
— Nyilttér sora 1 korona. —

Még jobb időkben is

voltak elegendő, kik helyzetükkel, sorsukkal nem igen voltak megelégedve.

Még több azoknak a száma, akik a földi javakból, örömeikből minél többet szeretnének, sokkal többet még annál is, a mennyi társadalmi állásukhoz, szellemi képességükhöz mérten elég s minél kevesebbet akarnak a munkából, mely ekszisztenciájukat biztosítja. Ezért aztán a panasz a fennálló jogrend, a művelődési, gazdasági és ipari viszonyok állítólagos mostohasága miatt.

Ki meri azt állítani, hogy nálunk anyira rossz az a viszonyok, hogy ezekkel szemben nincs más út, mint a folytonos panaszkodás, a folytonos elégedetlenség?

Környes körül vagyunk ellenséggel, akik adáz dühvel támadnak ellenünk, ezer meg ezer milliókba kerül az azok ellen való sikeres védekezés és még sem éheznek senki, sőt a mi áldott jó katonáink kivételével még a kényelmét sem áldozza fel senki a magyar földön, jogos-e tehát a panasz?

Hazánk története bizonyítja, hogy éltünk mi már a mostaniaknál nehezebb napokat is és még sem csüggedtünk el, sőt mint a palma, saját terünk alatt erősödtünk. Miért tehát a folytonos panaszkodás, különösen

most, midőn a nemzeti lelkesedés egyik legerősebb fegyverünk kell hogy legyen a támadások ellen?

Sokat tanulhatunk a mostani háborúból; sok rossz szokásunkat elsöpört; nagy, erős társadalmi válszfallakat vékonyított meg; megszüntette egyik legnagyobb átkunkat, a pártoskodást, a szét huzást, csak egyet nem tudott még teljesen leküzdeni bennünk: a közönyösséget, no meg a könnyű élet után való törekvéseket, melyek még mindig ólom súlylyal nehezkednek minden intézményünkre, közéletünkre.

Nem tudunk még felülemelkedni bizonyos kicsinyességeken s nem tudunk tenni, önzetlenül dolgozni a közért, az emberiség összeségének boldogításáért. Folytonosan a magunk, az egyesek javára, előnyére, hatalmára törekkszünk és ez ép úgy áll az egyénre, mint a különböző társadalmi osztályokra. És minthogy majd mindannyian benne leledzünk ebben a félszeg, káros életfelfogásban, vagyis magyarosan szólva, majd mindannyian ludasak vagyunk benne, nincs elég erkölcsi erőnk annak leküzdésére s még kevesebb van annak irtására, megbélyegzésére.

Pedig erre össze kell fognia minden tényezőnek, mert óriás feladat előtt ál-

lunk és óriás feladat vár reánk a közeljövőben. Ezeket a feladatokat csak úgy tudjuk megoldani, ezekből csak egy háramolhat reánk minden erkölcsi és anyagi előny, ha népünk elég érett annak felismerésére, az abba való bele helyezkedésre.

Minthogy hazánk mezőgazdasággal foglalkozó állam, legnagyobb eleme földmivelő, így tehát leginkább ennek a népnek sorsa kell hogy érdekeljen mindenkit, kiket hazánk és nemzetünk jövője érdekel.

A társadalmi osztályok között való különbségeket el nem tüntetheti semmi féle erő és hatalom, de hogy ezen különbségek között békesség legyen, rendre, takarékosagra kell a népet szoktatni. Mert a hol rend nincs, ott nincs megelégedés, nincs boldogulás.

A rend szeretet ritkán születik az egyénnel, arra nevelni kell. Nem születik az egy társadalmi elemmel sem, azt is csak úgy kell rá nevelni, mint a gyermeket. Ez az oka köznépünk elmaradottságának is, ezért nem halad előre anyagi téren sem, s az hogy nem igen ismer kötelességet a közérdekekben.

A takarékoság iránt bir ugyan népünk bizonyos fogalommal, erre látszólag nem kellene nevelni, de csak látszólag, mert nagy részénél a takarékoság önzésben és fősvénységben sőt mohóságban nyilvánul meg, csak hogy azért senki nehezebben nem

áldoz közjóért, közérdekből, mint ök. Ezért tehát itt is szükség van nevelésre, mert az oktalan fősvénység, ép olyan káros betegség, mint a tékozlás, a kettő között tehát a józan takarékosagra kell törekednünk.

Ha ezeket megtudjuk értetni népünknek arra rá szorult elemeivel, ha bele tudjuk nevelni azt a felfogást, hogy az életben nem csak anyagi előnyök szerzik meg a nyugalmat és társadalmi békét, nemzetünk nagyságát és boldogulását, hanem a kötelességek pontos teljesítése, a rendnek szeretete, az önzetlen törekvések támogatása, meg becsülése, akkor a honalapítás ezer éves nagy munkája — befejeztetett.

Temes.

A Kossuth szobor bizottság ülése.

Mult hóban a Kossuth szobor bizottság ülést tartott Temesközy Gerzson elnöklete alatt, melyen megjelentek a következő körök elnökei, mint a bizottság tagjai: a 48-as kör képviselőtében Pólya László, az Ipartestület képviselőtében Szakáll Lajos, a Népkör képviselőtében Makay János, a Rkath. olvasókör képviselőtében Koncz Pál, a Polgári kör képviselőtében Papp Péter, a Kereskedelmi kör képviselőtében Havas Ignác, az Iparos Ifjúsági önképzőkör képviselőtében Szerdahelyi János.

Elnök előterjesztette, hogy indokoltnak találja, ha a szobor alap a hadikölcson jegyzésére fordítatik, mert egyrészt az eddig összegyűlt tőke hazafias

czélt szolgál, másrésről egy-ségesebb leendő annak kezelése és gyarapítása is, a mi által intenzívebb munkásság fog kifejtetni a nemes cél elérésére.

A gyűlés az előterjesztést egyhangulag elfogadta s megbizta az elnököt, hogy az összes alapot a hadikölcsönre jegyezze be.

Ezután megtartott a számadás a különféle helyeken kezelt alapokra nézve.

1., E szerint Temesközy Gerzson elnök gyűjtése egy takarékbetét könyvön a mai napig 586 K. 67 f., népbanki betét könyvön 1020 K. 40 f., összesen 1593 K. 46 f.

2. A bizottság gyűjtése multságokból, Szakáll Lajos pénztáros kezelése alatt egy népbanki betét könyvön 1466 K. 60 f.

3., Népkör által gyűjtött s kezelése alatt levő takarékpénztári betét könyvön 339 K. 21 f.

4., 48-as kör által gyűjtött s kezelése alatt levő takarékp. betét könyvön 224 K. 48 f.

5., Sztahó Lajos féle hagyomány Nagy András kezelése alatt levő tak. pénztári betéti könyvön 549 K. 65 f.

6., Néhaj Komáromy József által gyűjtött, Nagy Lajos kezelése alatt levő takarékpénzt. betéti könyvön 449 K. 74 f.

Az alapok összege tehát a mai napig készpénzben 4622 K. 74 f., melyből összesen 4600 K. — f. jegyeztetett a hadi kölcsönre.

Sajnálattal vette tudomásul a közgyűlés, hogy az Ipartestület kezelése alatt levő 655 K. alap a testület által kölcsön vétett, ugyancsak az Iparos ifjúsági önképzőkör kezelése alatt 1912. január 31-én 485 kor. 22 fillért kitett alap is, s így az alap teljes összegében nem szolgálhat hazafias célul.

Elnök megbízott, hogy a fenti összegek állagát s az esedékes kamatait állapítsa meg s tartsa nyilván.

Ezek szerint egyelőre anynyi megállapított, hogy az alaptőke ez idő szerint 5762 K. 74 f., melyhez még a fenti kölcsönökbe elvont összegek kamatai hozzá lesznek számítandók. valamint a kölcsön jegyzésnél a kibocsátási százalék és a múlt év végeig esedékes kamatok.

Legutóbbi 1912 ápr. 13-án megjelent „Abony” lapban közzé tett kimutatás összege volt 5209 K. 29 fill., az azóta felszaporított kamat jövedelem, tehát 553 K. 45 fillért tesz ki.

A gyűlés ezt tudomásul vette, s elnök javaslatára kimondta, hogy ezután minden év elején gyűlést tart s alapok kezelését számon veszi s nyilvánosság elé viszi.

Szombati levelek

Bakáink harci nótáikban három személy viszi a főszerepet: a király, az anya, meg a szerető.

Sajátságos tulajdonság katonáinknál az a mélységes ragaszkodás tisztjeikhez, a mit többnyire nótáikban fejeznek ki, a kaplártól úrtól a legfelsőbb hadúrig, nem felejtve ki belőle még „regiment arct” urat sem, sőt még a kapitány ur lovának is kijut egy-egy sor a baka strófákból.

Különösen azonban a császár iránt való szeretet harsog ki azokból, világos jelöl annak, hogy az nemcsak a legmagasabb „sarzi,” hanem a legitézőbb katoná is, aki legelől megy a csatában, lelkesít, bátorít, mindég velük van, velük búsul, velük örül s velük büszkélkedik a megnyert ütközetek fölött. Élénk fantáziájuk könnyen átsegíti őket azon, hogy a felségnek csak a hírért, üzenetét hallják, de ez épen elég arra, hogy maguk között gondolják annál a szellemi kapcsolatnál fogva, mely a hadsereg minden tagját, a legfelsőbb hadúról a legfrissebb rekrutáig egybe foglal, egygyé forraszt. És sajátságosak a kifejezések is, melyekkel a császár fölönt személyét érintik, mintegy pajtáskadólag, de mely kifejezést nyomban enyhítik a hozzá fűzött körülmények, a melyekből aztán a legnagyobb szeretet sugárzik ki.

Ez a népköltészet egyszerűségének, keresetlenségének, mondhatni együgyűségének kifolyása, mely nem sért, nem hat bántólag még aethetikai szempontból sem, ép azért, mert egyszerű, népies, őszinte és mert ez a nép egyszerű, csiszolatlan érzületéből másképp nem jöhet.

Ime p. o. egy baka nóta, melyet egy gyógyult s bevonulásra induló harcos dalolt a minap egyik kocsmá asztalánál:

Az éjszaka, de szomorut álmodtam:

Ferencz Jós kát talpig fehérbe láttam.
Fényes kardot kötött az oldalára.
Jertek fiák, induljunk a csatába

Ebben világosan kifejezésre jut az a szellemi kapcsolat, s a melynek hatása alatt magát a császárt is előtte képzelet harcaiban, csupán nevével.

A másik főszereplő az anya. Ettől kér amire szüksége van, ettől bucsúzik, erre gondol legtöbbet messze a szülő földtől, mert ez siratja meg, ha menni kell s ezek a könnyek azok, melyek a légdurvább szivekben is gyöngédebb érzelmeket fakasz-

tanak. Mint p. o.:

Édes anyám indulok a csatába.
Oltóztessen talpig fehér ruhába.
Az ingenre varrja ki a nevemet.
Ha meghalok meghozhassák hi-

remet.
Ebben már kifejezésre jut a csöndes resignáció is, hogy onnét, ahová megy, talán haza se jöhet többé s teljes megnyugvást talál abban, hogy az anya megsiratja és ez neki jutalmul is elég a nagy áldozatért, a halálért. Egyszerű, népies, mintegy öntudatlan, de gyönyörű élet bölcsélet.

A harmadik a szerető. Ettől válik el legkeservebben a rekruta, vagy a harcos. Az anya anyja marad neki életében, halálában, az anyai érzelem nem változhat, az nem felejt el, megemlegeti, megsiratgatja s ez megnyugtatja a katoná szívet, de a Marcsa, a Panka, a Verka, a Terka csak egy lány, a ki hajladozhat jobbra is, balra is, s ha már egyszer hosszabb időre, bizonytalan jövőre elkellett válniok, a hűtlenség gondolata rögtön beköltözik a baka szívébe. A kételkedés, a bizonytalan viszontlátás vibrál érzelmeiben és ez folyton nyugtalanítja:

Ha elmegyek kis angyalom a csatába.
Nem gondolsz te tudom többet a babádra.
Maradt itthon egy két ficsur felejtőnek.
Jobb is lesz az, mint a baka szeretőnek.

Könnyen veszi, könnyen hagyja s mintegy vértézi magát a jövőre minden kötelezettségek alól . . .

Ez is egyik válfaja a parasztikus életbölcséletnek, melylyel akkuratusan kiszabja határait az abszolút bizalomnak.

De hát így kerek a világ!
Togó.

Mi újság?

Harci dal.

Megmozdult a magyar nemzet
Felkészült csatára;
Mint a szélvész, úgy rohan a,
Szerbekre, muszkákra
Bámulja az egész világ
A magyar katonát,
Szalad az ellen, mint a nyúl
Ha „rohamot kiált.”

A magyar vér akkor pezseg,
Ha ellenét látja.
A vezény szót, sem a huszár,
Sem baka nem várja.
Szikrát vet a huszár kardja
A muszka koponyán
Léket üt a baka szurony
A rongy szerb oldalán.

Az úr Isten az egekből
Mosolyogva nézi,
Hogy a huszár, meg a honvéd
Mindig csak a régi,
Jöhet a szerb, vagy a muszka
Akár ezer számra
A híres magyar bakáknak
Szuronyát nem állja.

Rongyos muszkák, bitang szerb-
[bek.

Jertek leszámolni.
Most van kedve a magyarnak
Igazán harcolni.
Magyar, Német, Török, Lengyel
Testvéreké lettek
Muszkát, Angolt, Francot Szer-
[bet.

Pozdorjává vertek.

Rithnovszky Antal

— **Az újévi üdvözlést** megváltották s a katonák árvái javára adakoztak: Gazdasági bank ivén Löffler Miksa 4 K. Népbank ivén Szoboda Ferencné 1 K., Népbank 5 K., Pick Sándor ivén Kássa Sándorné 1 K., Weisz Gyula 1 K., Kernács Istvánné 1 K., Pick Sándor 3 K. összesen 645 K. 48-as függetl. kör ivén Pólya László 2 K., N. N. 1 K., ifj. Dobozi Pál 1 K., 48-as kör 3 K., összesen 920 K. Kath. munkásegylet ivén az egylet pénztára 1 K., Pataky János 1 K., özv. Holló Flóriánné 120 K., összesen 640 K. Bogyó István 3 K. Veróczy József 5 K. Szombaty Klára 3 K. Pestm. abonyi takarékpénztár ivén Dobozy Kálmán 2 K., Hints József 3 K., Havas Samu 5 K., Richter Béla 5 K. Richter Béláné 5 K. Hay Mórné 10 K. Konyecsni Zoltánné 1 K. összesen 31 K. Nindl gyógyszerár ivén Vida nővérek 1 K., Margit 1 K., összesen 250 K. Gelcz Lipót ivén gyűjtő 3 K., Gelcz Mátyás 1 K., Müller Jakab 1 K., Király Ferenc 5 K., Kazinczy István 1 K., ifj. Bartucz Mihályné 2 K., összesen: 13 K. Poberay István ivén a gyűjtő 1 K., Kadencky István 1 K., összesen: 380 K. Perényi Gyula 2 K. . . i J. . 5 K., Fábrián István 5 K., Eckstein Ignác 5 K., Vida nővérek 2 K., összesen 2270. Havas Samuné 2 K., Brück Adolf ivén a gyűjtő 2., összesen 3 K. Egedi József 5 K., Anyakönyvi hivatal ivén Temesközy Gerzson 3 K., Pintér Gyula 10 K., Márton Ida 1 K., összesen 1450 K.

— **Levél a léghajóról.**

Rolkó Gyula tanárjelölt Premyslben teljesíti kötelességét a haza védelmében, onnét küldte léghajón az üzenetet, hogy miután egyesek külön-külön nem irhatnak haza, neki a léghajós különös szivességből megtette, hogy egy levelezőlapot december 19-én kihozott a várból, melyszerint az alábbi katonák jól érzik magukat s boldog ünnepeket kívánnak szeretteiknek mindannyian. Repülőgépen küldik jó kívánataikat mindazoknak, kik szeretettel gondolnak rájuk az édes hazában a szent ünnepeken: Antal András, Bata István, Dubraviczky György, Dobos Béla, Fehér Pál, Gódor István, Habony Pál, Kovács Joákim, Király János, Krupincza Márton, Méri Antal, Molnár József, Makai László, Mol-

nár János, Méri István, Mucsányi János, Nagy Mihály, Nagy Joákim, Nagy Illés, Nagy István, Pál István, Plangár Pál, Retkes Béla, Rékasi Miska, Szabó József, Sági András, Szabó József Skultéti István, Végh Péter, Varga Pál, Schvarc Henrik. Mi is végtelen szeretettel gondolunk reájuk, a haza szemefényeire s kívánunk nekik erőt, lelkesedést, kitartást a nagy munkához, mit e föld és nepeinek védelmében, oly önfeláldozóan teljesítenek.

— **Köszönet nyilvánítás.** Mindazon rokonok, jóbarátok és ösmerősök, kik feledhetetlen feleségem, illetve édesanyánk temetésén megjelentek és fájdalmunkat enyhíteni szívesek voltak, — fogadják ez uton is hálas köszönetünket.

KLEIN SAMU
és gyermekei.

— **Betörés a postán.**

Csütörtökön éjjel 11 és 12 óra között betörők jártak a postán. A hivatal udvar felőli ajtaján a keresztvas lakatját leütötték, a belső ajtót benyomták s azután hozzá fogtak a munkához. Először is kibontottak egy pakkot, melyben Pick Sándor kereskedő részére négy erős lópokróc érkezett, a pokrócba bele takarták a 3 mázsás Wertheim szekrényt és úgy szép lassan, zajtalanul kihengerítették az udvarra, ott a posta tulajdonát képező kocsit szétszedték, az elejére tették a vasszekrényt és elhúzták. Éjjel után mentek haza a postás gyerekek, akik közül az egyik egy pokrócba botlott, a másik a szétszedett kocsit látta meg, rögtön bajt sejtettek. Majd a nyitott ajtókat vették észre s azon behatolva gyufát gyújtották s meglátták a nagy rendtelenséget s a vasszekrény hiányát. Zajt ütöttek, mire a postamesternő és az irodavezető is fölébredtek s egyik postás fiút a csendőrökért szalajtották, akik a kocsi nyomon a vásártérre mentek, de semmi gyanusat nem találtak. Hajnalban aztán megtalálták a szekrényt feltörve, melyben azonban csak 288 k. 60 f. készpénz volt, továbbá egy pénzeslevél 10 koronával, ezeket elvitték, egy másik levelet 4 koronával azonban ott hagytak. Nagy dühbe gurulhattak azonban a gazemberek a szekrény csekély tartalmán, mert mintegy 8000 kor. értékű bélyeget elégettek s néhány feladó vevényt. Egy nagyobb összeget a postamesternő biztonságba helyezett, ahoz a betörők nem férhettek. Ez volt a szerencse, mert a hivatal 5000 kor. erejéig biztosítva van s így a kár megtérül, de a biztonságba helyezett összeg meghaladja a biztosított értéket s így nagy kár származhatott volna a betörés folytán. A tettesek mintegy öten lehettek. A csendőrség nyomon van.

— **Lopás.** Serényi Mihály 16 éves bognártanonc ellopott 48 koronát gazdája, Kollár Béla sashalmi bognár szekrényéből, amely összegből aztán pipere cikkek vásárlásához fogott. A káros feljelentésére elfogták a suhancot, kinél még 26 koronát megtaláltak. Az ügy a fiatal korúak bíróságánál végződik be.

— **Éjjeli kaland.** Polgárőreink a héten észre vették,

hogyan egy éjjel valaki gyanúsán viselkedik egy idegen udvaron. Utánna vetették magukat s hajszolták egyik udvarból a másikba, még egyszer aztán nyakon csípték s bevitték a városházához. Ott azt adta elő, hogy szerelmi kalandra ment s azért menekült, hogy le ne leplezzék a családjá előtt. No no, de mi a frányának volt nála egy üres zsák? Abba vitte a szerelmet, vagy abba akarta hozni? Az illető nevét a család iránti kiméletből elhallgatjuk — ha többé — mint már egy izben ezt megelőzőleg történt — hasonló zsákos kalandokba nem bocsátkozik.

— **Értesítés a katonákról.** Sokan panaszkodnak, hogy sehonnan nem tudnak értesítést szerezni hadbavonult hozzátartozóikról. A vöröskereszt egyesület megküldi értesítéseit, ha rendelkezik adatokkal, de mindenkiről ez sem tudhat. Ilyen tudakozó intézmény, a *Hadi foglyokat gyámoltó és tudósító hivatal Budapest, IX. Köztelektutca 8. szám* alatti iroda is, ahová szintén lehet kérdéssel fordulni.

— **A kereskedelmi miniszter rendelete a kis iparosokért.** Harkányi János kereskedelmi miniszter leiratban értesítette az ország összes kereskedelmi és iparkamaráit, valamint az ipartestületeket, hogy a hadsereg mostani csizma és bakkancs szükségletét kisiparosok által akarja fedeztetni s hogy ezt a kívánságot lehetővé tegye, a kereskedelmi miniszterium a kis iparosokat ellátja olcsó bóranyagokkal és pedig a jelenlegi árak feléért s az anyagot nemcsak készpénzfizetés mellett kaphatják az iparosok a miniszteriumtól, hanem jótállás mellett, leszámolásra is.

— **Egymillió koronát gyűjtött a Hadsegélyző Hivatal.** A Hadsegélyző Hivatal gyűjtési akciója jelentős dátumhoz jutott: az adományokból begyűlt készpénzkészlet elérte az egymillió koronát. A készpénzadományok e gyönyörű eredményét nagyszerűen egészíti ki a természetbeni adományok óriási tömege.

— **Az elesettek családtagjainak összeírása.** A közhatóságok most kezdik meg a háboruban elesettek hátramaradt családtagjainak összeírását, ami a veszteségi lista alapján történik. A hátramaradt családtagoknak azt a veszteségi listát kell felmutatniok, amelyben a családapa vagy férj elesettként szerepel. Ennek alapján történik a törzskönyvbe való bevezetés. E bevezetés után hat hónapig a már megállapított segély jár a családtagoknak, azután pedig az elesett társadalmi állásához mért bizonyos összegben részesülnek. Azoknak a családtagjai, akik mint eltűntek szerepelnek a veszteségi listán, a megállapított segélyben részesülnek mindaddig, míg a holtta nyilvánítás eljárása le nem folyik.

**Szerdahelyi János
könyvnyomdájában
egy tanuló felvétetik.**

Csarnok

A boldogtalan asszony.

Boldizsár Jónás, miközben egy nagy kereskedésben ügynöki minőségben havi 250 koronát keresett, addig neje önagysága — mit tehetett egyebet — az apróhirdetések utján udvarlót keresett.

A férj természetesen erről a „keresetről“ nem tudott és Boldizsár Jónásnének volt annyi esze, hogy erről nagy bölcsen hallgasson. Máskülönből dehogyan is hallgatott a kedves Boldizsárné. Zsörtölődött, civakodott az urával, kevés volt neki a kereset, sok volt neki az a hét nyakendő, amit férje egy év alatt vásárolt: bántotta, hogy hanyagul jár, máskor meg szemet szurt az, hogy gyakran borotválkozik.

E kedélyeskedések ebéd és vacsora közben és után folytak és Boldizsár ur hol mosolygott, hol dühöngött, hol elvágtatott evés nélkül, hol magába gyurta a falatokat, anélkül, hogy tudta volna mit evett.

Boldizsár Jónásné sehogy se volt megelégedve a sorsával, az urával, a keresetével, a viselkedésével.

— Közönséges gazember, nyomorult kutya! — mondogatta leplezetlen őszinteséggel jó és kevésbé jó ismerőseinek és szomszédnőinek, sőt magának a férjének is megmodta a szemébe reá vonatkozó észrevételeit, a mire Boldizsár ur hol mosolygott, hol dühöngött stb. (lásd fentebb.)

Boldizsárné szörnyen boldogtalanak érezte magát, akár egyedül volt, akár férjével volt. Elvégre oly nyomorult férj mellett csak kín, keserűség, mi több: pokol az élet.

De azért nem unta mez az életet, nem gondolt a halálra, mellett öngyilkossá, sőt még a válásra se gondolt, legalább addig nem, míg a kéznél nincs egy alkalmasabb, jobban kereső, kevésbé gazember férjjelölt.

Boldizsár ur néha napján megkockáztatta azt, ha felesége önagysága nincs megelégedve vele, szabad az ut, tessék válni, ha keresete kevés, tessék segíteni, hisz leánykorában varrt; a tisztességes munka nem szégyen; ha pedig nem akar dolgozni, nem muszáj, meg lehet élni 250 koronából is, akként beosztja az ember.

Boldizsárné tombolt éktelen haragjában és szólt:

— Na persze, elválni sze-

retnél, hogy másik leányt is boldogtalanra tegyél; engemet lerázni akarsz a nyakadról; abból ugyan nem eszel; szeretnéd, ha én dolgoznék, helyetted, hogy én tartalak ei téged, te . . . te . . . nyomorult . . .

— Ezeket nem mondtam, — jegyezte meg a férj.

— Most letagadod, te hazug! Hisz tudod, mennyire gyűlölöm a hazugságot és hazug a te lelked, szived, te . . . Óh én szerencsétlen! . . .

Itt sirni kezdett. A férj meg hol mosolygott, hol dühöngött stb. (lásd fentebb.)

Szóval úgy alakult a dolog, hogy Boldizsár ur 250 koronát keresett havonta, addig neje udvarlót kereset naponta. És csodálatosképp talált is valakit, a ki hivatva volt elfeledtetni vele rettenetes házaseletét, szörnyű boldogtalanságát.

Fellette különösen járt azonban Boldizsárné önagysága. A legelső udvarlója egy kettőre ott hagyta; az első udvarlót felváltotta egy másik, aztán egy újabb, megint egy friss és így tovább, de valamennyien rövid időn belül otthagyták Boldizsár Jónásné, pedig nem tartozott a csunya nők közé.

Az udvarlók azért hagyták ott az asszonyt, mert ez valamennyiüknek, valahányszor velük összekerült, a férjéről beszélt, hogy ilyen akasztófárávaló, olyan svihák, amolyan betyár; koplaltatja őt, nem keres semmit, sőt még ő dolgozik érte. És kérte a véleményüket. Mindannyian egyhangulag azt mondták, hogy az ilyen férjet egyszerűen ott kell hagyni, közben az udvarlók azt gondolták, hogy az ilyen asszonyt jó mielőbb ott hagyni.

És ott is hagyták Boldizsárné önagyságát gyors egymásutánban, mert ők családi dolgokra nem voltak kíváncsiak, ők kalandokra utaztak.

Boldizsár Jónásné nem is tudta meg az udvarlók elmaraadásának igazi okát. Magában ezt mormogta:

— Mind nyomorult, mind gazember! Óh én boldogtalan asszony!

És igaza volt.

Négiusz.

NYILTÉRT.*)

**Az északi harc tere
n lévén, ezuton ki-
vának jóakaróimnak és
kedves ösmerőseimnek
boldog ujesztendőt.**

Dr. Miklós Emil
községi orvos.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Üzlet áthelyezés és megnyitás.

Alólirott tisztelettel hozom tudomásra, hogy a városháza épületében lévő üzletemet a **takarékpénztár palotájába** helyezem át, mely alkalommal kibővitem azt **fűszer** és **csemege** árakkal, továbbá különféle **borok, sörök, égetett szeszek, sajtok, honi és prágai sonka, halak** és **ásványviz** készletekkel.

Üzletem vezetésére — mely teljesen ujonnan s a legnagyobb izléssel van berendezve — sikerült megnyernem sárbogárdi NÉMETH GYULA fővárosi kereskedő urat, kinek 30 évi szakismerete és gyakorlata biztosítja a legpontosabb és a legtisztább kiszolgálatot.

Ajánlom magamat és új üzletemet a mélyen tisztelt közönség szives figyelmébe és jóakaratába. MÜLLER MÓR.

Uj temetkezési vállalat

nyílt meg a kaszárnya közép épületében.

SZERDAHELYI JÁNOS

könyvnyomdája

ABONY (Pestmegye) kaszárnya épület.

Ajánlja teljesen ujonnan felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJÁT

bármiféle nyomtatványok elkészítésére, a legolcsóbb árak mellett.